

РЕШЕНИЕ

№ 1819

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 18.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **1529** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК е образувано по жалба на Ц. В. С. срещу Заповед № РД-09-370/08.12.2011 г. на кмета на район „П.“ – Столична община.

Ответникът отрича допустимостта и евентуално – основателността на оспорването.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване. Заповедта е съобщена на оспорващата на 14.12.2011 г., а жалбата против нея е подадена по пощата на 28.12.2011 г., т.е. в последния ден от изтичането на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. От друга страна, тъй като в жалбата са изложени съображения, относими към липсата на компетентност на издателя на заповедта, нейното оспорване не е ограничено със срок – вж. чл. 168, ал. 2 и 3 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна. Служебната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК установи, че обжалваният акт е засегнат от порока по чл. 146, т. 1 от кодекса.

1. С молба от 2008 г. оспорващата е поискала попълване в кадастралната основа на имоти №№ 800 и 801 от кад. лист Г-23-5-Б, Г-23-5-Г от кв. 10 и 8 по плана на [населено място]. Главният архитект на район „П.“ – СО е издал Заповед № РД-09-99/20.02.2009 г., с която, на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ и § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР, е одобрил попълването на имотите, както и изменение на плана за регулация на [населено място] в кв. 10 за конкретно индивидуализираните в акта имоти, които се преотреждат и за ПИ 801. Предмет на атакуваната заповед е отмяната,

на основание чл. 93, ал. 1 от АПК във връзка с § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР, на акта на главния архитект. Заповедта е мотивирана със съображението за нищожност на волеизявлението на главния архитект поради липсата на компетентност да издава заповеди за попълване на кадастралната основа до влизане в сила на кадастралната карта и надхвърляне на делегираните правомощия според Заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмета на СО.

2. Обжалваната заповед е недействителна във формата на нищожност.

а. Кметът и главният архитект на района са два отделни административни органа, притежаващи собствени функции и правомощия, които не се намират в отношение на субординация. Въпреки, че принадлежи към системата на общинската, респ. районната администрация, главният архитект е самостоятелен орган с уредена от ЗУТ компетентност и кметът на района не му е горестоящ административен орган. Аргумент за противното би съществувал в случай, че обективното право припознаваше възможността актовете му да бъдат проверявани от съответния кмет по реда на административния контрол. Подобен контрол не е предвиден нито в АПК като общ процесуален закон, нито в ЗМСМА или специалните закони, регулиращи отделни области от дейността на главния архитект. Правомощията си той черпи или пряко по силата на закона, или при нарочна делегация от кмета на общината (§ 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ).

б. Поради самостоятелният правен статус на главния архитект и отсъствието на подчиненост спрямо кмета на района при издаването на административни актове, кметът не би могъл да разпорежи отмяна на неговите актове по реда на административния контрол по Глава шеста от АПК (както е постъпил в случая, възприемайки като основание за отмяната чл. 93, ал. 1 от АПК). Отделен е и въпросът, че кметът на района е иницирал служебно контролното производство, а предпоставка за допустимостта му е подаването на жалба от заинтересовано лице (по аргумент от чл. 81, ал. 1, чл. 83, ал. 1 и чл. 93, ал. 1 от АПК). Правомощието на издателя на оспорената заповед не би могло да бъде правомерно упражнено и по реда на възобновяване на административното производство по чл. 99 и следв. от АПК, тъй като той би бил евентуално приложим, ако кметът на района притежаваше положението на непосредствено по-горестоящ орган на издателя на отменения акт. Отмяната на заповедта на главния архитект е въвн от правомощията на кмета на района, а нарушаването на правилата на компетентността винаги поражда нищожност на акта, с който е упражнено несъществуващото правомощие – по този въпрос съществува единство както в теорията, така и в трайната съдебна практика.

3. Естеството на констатираното основание за недействителност на обжалваната заповед изключва от предмета на контрола изследването на компетентността на главния архитект на района да издаде заповедта за допълване на кадастралния план и изменение на регулацията. Правилността на изводите на кмета на района в тази насока е без правно значение за законосъобразността на издадената от него заповед. Евентуалната нищожност на акта на главния архитект би могла да бъде релевирана от всяко лице, притежаващо правен интерес, основан на засягане на правата му от заповедта, или от прокурора (чл. 147, ал. 2 от АПК) и обявена от съда без ограничение във времето (чл. 149, ал. 5 от АПК). По реда на косвения съдебен контрол недействителността на административен акт може да бъде установена и от гражданския съд – вж. чл. 17, ал. 2 от ГПК.

Изложеното мотивира съда да прогласи нищожността на оспорения административен акт.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА нищожността на Заповед № РД-09-370/08.12.2011 г. на кмета на район „П.“ – Столична община.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: